

**HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA HSU-a**

Trg sv. Marka 6
10000 Zagreb
Tel: 45 69 467 Fax: 63 03 003
E-pošta: klubhsu@sabor.hr

P.Z.E. br. 606 / 4

Zagreb, 9. lipnja 2014.

PREDSJEDNIK HRVATSKOG SABORA

PREDMET: Amandmani na Konačni prijedlog zakona o radu (P.Z.E. br. 606)

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskoga sabora na Konačni prijedlog zakona o radu podnosimo sljedeće

A M A N D M A N E

Amandman na članak 10.

Brišu se stavci 3., 4., 5., 6. i 7.

Obrazloženje

Protivimo se dopuni ovog članka stavcima 3., 4., 5., 6. i 7. kojima se uvodi novi institut privremenog ustupanja radnika drugom povezanom poslodavcu, predloženi institut smatramo dodatnim područjem zlouporaba i podlogom za nove moguće manipulacije na štetu radnika, u kojoj će ustupanje radnika te sljedivost i poštivanje njihovih prava biti nemoguće pratiti, kako za samog radnika, tako i za inspekciju rada. Institut ustupanja radnika drugom poslodavcu je novi institut koji nije raspravljan među socijalnim partnerima.

Amandman na članak 14.

Stavak 5. mijenja se i glasi :

„(5) Poslodavac je dužan radniku dostaviti primjerak prijave na obvezno mirovinsko i zdravstveno osiguranje u roku od osam dana od proteka roka za prijavu na obvezna osiguranja prema posebnom propisu.“

Obrazloženje

Rok od 15 dana neprimjereno je dug uzimajući u obzir promjenu posebnih propisa u smislu skraćivanja rokova za elektroničku prijavu na dvadeset četiri sata za poslodavce. Zbog navedenog tražimo skraćenje ovog roka na osam dana, jer radnik doista nema razloga čekati.

Amandman na članak 78.

Članak 78. mijenja se i glasi:

„Radnik koji nije ispunio uvjet za stjecanje prava na godišnji odmor na način propisan člankom 77. stavkom 3. ovoga Zakona, ima pravo na razmjernan dio godišnjeg odmora, koji se utvrđuje u trajanju od jedna dvanaestine godinjšeg odmora iz članka 77. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, za svaki mjesec trajanja radnog odnosa u slučaju:

- 1) ako u kalendarskoj godini u kojoj je zasnovao radni odnos, zbog neispunjenja šestomjesečnog roka iz članka 77. stavka 3. ovoga Zakona, nije stekao pravo na godišnji odmor,

- 2) ako radni odnos prestane prije završetka šestomjesečnog roka iz članka 77. stavka 3. ovoga Zakona,
- 3) ako radni odnos prestane prije 1. srpnja.

Obrazloženje:

Odredbom stavka 2. članka 78. Konačnog prijedloga zakona o radu utvrđuje se iznimka od prava radnika na cijeli godišnji odmor i to u svim slučajevima prestanaka radnog odnosa. Mišljenja smo kako će takvo uređenje dovesti do prakse u kojoj će svaki poslodavac neovisno o tome zna li ili ne za namjeru radnika za okončanjem radnog odnosa omogućavati pravo na korištenje tek razmjernog dijela koji mu u tom trenutku pripada, a time se anulira dugogodišnji rad i vjernost poslodavcu kao pretpostavka za ostvarenje prava na cijeli godišnji odmor. Osim toga, iz ovakvog rješenja proizlazi kako pravo na cijeli godišnji odmor radnik može steći tek po isteku godine za koju godišnji odmor ostvaruje, što je neprihvatljivo. U tom smislu smatramo boljim, i pravednijim važeće rješenje koje radniku omogućava pravo na cijeli godišnji odmor ako radni odnos prestaje iza 1. srpnja i to „na teret“ poslodavca kod kojeg mu radni odnos prestaje, neovisno o tome nastavlja li radni odnos kod drugog poslodavca ili ne.

Amandman na članak 79.

U stavku 4. riječi „stavaka 1. i 2.“ brišu se.

Obrazloženje

Zbog usklađenja s prijedlogom izmjena članka 78., predlaže se sljedeća izmjena u članku 79.

Amandman na članak 112.

Stavak 1. podstavak 2) mijenja se i glasi:

„2) smrću poslodavca fizičke osobe ili prestankom obrta po sili zakona ili brisanjem trgovca pojedinca iz registra u skladu s posebnim propisima ili danom završetka postupka likvidacije u skladu s posebnim propisom,“

U podstavku 4) brisati riječi „osim ako se poslodavac i radnik drukčije ne dogovore“.

Obrazloženje:

Sam postupak likvidacije ne znači nužno prestanak postojanja poslodavca. Poslodavac prestaje postojati tek danom uspješnog okončanja postupka, pa je stoga potrebno u tom smislu i dopuniti članak 112., a čime se postiže i usklađenje sa člankom 34. Konačnog prijedloga zakona o radu.

Amandman na članak 151.

U stavku 1. podstavku 3) iza zarez dodaju se riječi: „odnosno otkazu radniku osobi s invaliditetom,“

U stavku 4. iza riječi „nadomjesti“ dodaju se riječi „sudska ili“

Obrazloženje:

Izostavljanjem radnika osoba s invaliditetom negira se zaštita izrazito osjetljivoj i ionako diskriminiranoj kategoriji radnika. Pojašnjenje predlagača kako su takvi radnici obuhvaćeni općim određenjem u novom podstavku 3. smatramo pogrešnim, jer se, kad je riječ o radniku osobi s invaliditetom, ne mora raditi o invalidnosti koja je posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti, a samo takvima podstavak 3. jamči zaštitu. Zbog navedenog predlažemo dopunu podstavka 3. stavka 1. ovog članka.

U slučaju uskrate suglasnosti potrebno je omogućiti izbor hoće li se postupak za nadomjesnu suglasnost provoditi pred sudom ili pred arbitrom, u suprotnom se radi o uskrati prava pristupa sudu, a problem preopterećenosti sudova nije dobro rješavati nametanjem obveznih arbitražnih postupaka, jer se na taj način temeljni problem ne rješava, nego samo zaobilazi.

Ovime se ponovno pokazuje kako se problemi iz jednog sustava prelijevaju na drugi i tamo rješavaju, što je pogrešno, loše i nedopustivo.

Amandman na članak 203.

Članak 203. mijenja se i glasi:

(1) Ako postoji javni interes, ministar nadležan za rad, može na prijedlog stranke kolektivnog ugovora proširiti primjenu kolektivnog ugovora na osobe koje nisu sudjelovale u njegovom sklapanju.

(2) Prije donošenja odluke o proširenju primjene kolektivnog ugovora, ministar nadležan za rad mora zatražiti mišljenje sindikata, udruga poslodavaca ili predstavnika poslodavaca na koje se kolektivni ugovor proširuje.

(3) U Odluci iz stavka 2. ovog članka, ministar je dužan naznačiti područje primjene kolektivnog ugovora čija se primjena proširuje.

(4) Odluku iz stavka 2. ministar je dužan donijeti u roku od četrdeset pet dana od dana zaprimanja prijedloga iz stavka 1. ovog članka.

(5) Odluka o proširenju važnosti kolektivnog ugovora mora se objaviti u "Narodnim novinama".

(6) Odluka o proširenju važnosti kolektivnog ugovora može se opozvati na način propisan za njezino donošenje".

Obrazloženje

U cilju pojednostavljenja postupka proširenja kolektivnog ugovora predložena je izmjena članka 203. Kako bi se omogućilo proširenje primjene kolektivnih ugovora sklopljenih za djelatnosti, jasno je utvrđeno kako je ministar u odluci o proširenju dužan naznačiti područje na koje se kolektivni ugovor proširuje. Pri tome je jasno utvrđen rok u kojem je ministar dužan donijeti odluku o proširenju kako bi se otklonile neizvjesnosti.

Amandman na članak 225.

Naslov iznad članka mijenja se i glasi: " Prava kandidata za predsjednika Republike Hrvatske, zastupnike, članove skupština ili vijeća, župane, gradonačelnike i načelnike općina i njihove zamjenike".

U stavku 3. iza riječi "županijske skupštine" dodaju se riječi "ili župana i njegovih zamjenika".

U stavku 4. iza riječi "općinskog vijeća" stavlja se zarez i dodaju riječi "gradonačelnika ili načelnika općine i njihove zamjenike".

Obrazloženje

Dopunu predlažemo radi ujednačavanja prava svih sudionika izbora.

Amandman na članak 232.

Briše se stavak 6.

Obrazloženje:

Odluke o proširenju primjene kolektivnih ugovora prestati će vrijediti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona. Ovakvo rješenje je nepotrebno i protivno slobodi kolektivnog pregovaranja, te je sredstvo pritiska na sindikate.

U ime Kluba

Silvano Hrelja

